

ASIM'IN NESLİ SON KALEDE

Tarihin dönüm noktaları vardır. Bu zaman dilimlerinde yaşayanlar bir bakıma talihli sayılır...

21. yy... Aylardan temmuz ve mübarek bir cuma akşamı... Sessiz bir akşam, sıradan bir geceye doğru akarken zamanın bir kıyamet gecesi olacağını, takvimlerin yeni bir milat yazacağını kim bilecekti?

Ne çok şey öğrendik 15 Temmuz'dan sonra. Hayat insanları bazen hızlı olgunlaştırır, yetiştirir. Yıllar sıkışmıştı sanki günlere, haftalara, aylara. Henüz on altı yaşında, belki oyun çağında masalsi dünyanın devam ettiği küçük dünyamızda masalın sonuna geldiğimizi nereden bilecektik?

15 Temmuz sonrası televizyon programlarında günlerce, haftalarca süren yorumlar, açıklamalar aklımızı allak bullak etti. Hiç duymadığımız kavramları duyuyor, anlam veremediğimiz konularda açıklamaları dinliyorduk. Yaşananların çok büyük şeyler olduğunu sezmiştik. Okudukça, araştırdıkça taşlar yerine oturuyordu. Darbeyi, demokrasiyi, bağımsızlığı, Haçlı zihniyetini, emperyalizmi öğrenmiştik. Millet olarak ne çok şey öğrendik kısacık bir zamanda.

Televizyonlarda darbe, darbe, darbe diye sık sık duyarak şuuraltımıza işleyen kelimenin anlamını öğrendik. Bu işin şeklen darbe girişimi olsa da aslında asırlardan beri süregelen büyük bir mücadelenin devamı olduğunu, Papa II. Urban'ın 1095'te Clermont Konsili'nde, "Kutsal Toprakları Müslümanlardan kurtarmak" amacıyla başlattığı Haçlı seferlerinin hala bitmediğini öğrendik. Bu amaç doğrultusunda İslam önce Endülüs'ten çıkarıldı. Sonra İslam'ın son dönem bayraktarlığını yapan Osmanlı yavaş yavaş parçalandı ve Türkler Anadolu'ya sıkıştırıldı.

İslam başsız bırakıldı ve ihtişam dönemi hüznün, acı, gözyaşı dönemine dönüştü. Batılın gözü öylesine kara ki bütün bunlar yetmedi. İslam'ın tamamen, bir daha diriliş ümidi kalmayacak şekilde yok edilmesi için ince planlar uygulanmaya başlandı. Esas olan İslami prensiplerin yani onların dünya hakimiyetlerini sarsacak fikirlerin imhasıydı. Bunun için, doğrudan saldırının başarılı olamadığını görüp İslam'ı İslam maskesiyle dejenere etme planını devreye soktular. İslami görünüp İslam'ın temel prensiplerini aşındırmak. Böylece hiç farkına varmadan İslam'ın köküne zehir sıkmak ve yok etmek. İçerideki ajanları, iş birlikçileri yönetimlere getirerek, dini cemaat veya liderleri destekleyerek yapmaya çalışıyorlar bunları.

El-Kaide, DAESH, PKK nasıl İslam'ın ve Türkiye'nin yok edilmesi için çalışıyorsa FETÖ de aynı amaca hizmet için çalışmaktadır. Planın sonucunda İslam'ın temel prensipleri dejenere edilecek. İslam toplumları hem toprak olarak hem de fikir, mezhep, İslami anlayış olarak küçük küçük parçalara bölünerek birleşmeleri imkansız hale getirilecek. Böylece dünyanın efendileri tarafından, bütün toplumlar köleleştirilecek. Irak, Yemen, Libya, Suriye gibi Müslüman coğrafyalarda yaşananlar bu durumu açıkça göstermiyor mu?

İşte 15 Temmuz darbe girişimi aslında böyle bir arka plana sahiptir. Sıradan bir darbe değildir. İslam'ın ve Türklerin istiklal mücadelesidir. Okulda sıradan bir ders konusu olarak gördüğümüz şeyler meğer öylesine işlemiş ki şuuraltımıza... Şimdi bu olanları gördükçe, duydukça, birer birer hatırlıyoruz hepsini. "Şu boğaz harbi nedir, var mı ki dünyada eşi?" O müthiş savaşın şimdi rövanşını almak için uğraşıyorlar. "Kıyametler koparmak neydi ey bülbül, nedir derdin? Hayır, matem senin hakkın değil matem benim hakkım. Asırlar var ki aydınlık nedir hiç bilmez afakım." İslam diyarlarında ufuklar hala karanlık. Bir yandan üzülsük de bir yandan şükrediyoruz. Zira zamanımızda o kutsal ruh halkımız arasında hala dipdiri. Allah'ım ne zaman çıkacağız aydınlık yarınlara? Cevap Akif'ten... Kim bilir belki yarın, belki yarında da yakın. Allah nurunu tamamlayacaktır mutlaka... Allah'ın vaadi haktır.

Siyaseti duyduk, öğrendik bir anda. Emperyalizmin ikiyüzlülüğünü, ajanlarını, maskeli batılların İslam ağacını nasıl devirmeye çalıştıklarını öğrendik bir yazda. Maskeleri düştü. Emperyalizm canavarının ülkeleri kollarıyla sarmaladığını, ülkeleri zayıf yönetimlerle nasıl kontrol ettiğini, itaat

ettirdiğini ve ülkeleri sömürdüğünü gördük. Kurulan sömürü çarkını fark edip karşı çıkanların nasıl devrilmeye çalışıldığını kavradık bir yazda. Sömürü yularını bırakmamak için ajanların, aldanmışların nasıl kullanıldığını gördük. Emperyal zihniyetin basın ve yayın araçlarını ellerinde tutarak toplumlara nasıl yönlendirip dejenere ettiklerini anladık. Artık sömürünün ülkeleri askeri olarak işgal ederek yapılmadığını, esas amacın, daha tehlikeli olan zihinlerin işgali olduğunu öğrendik. Magazin, dizi, spor, eğlence programlarıyla beyinlerin nasıl düşünemez hale getirildiğini anladık en sonunda. Artık toplum olarak biz de anladık Batılı emperyal güçlerin ve içimizdeki ajan ve ortaklarının niçin darbe yapmak istediklerini. Ancak başarısızlığa mahkumdurlar. Çünkü biz halk olarak vatana, bağımsızlığa, demokrasiye sahip çıkıyoruz Baransel Kışlasında, Boğaz Köprüsü'nde, Kazan'da, meydanlarda... Bir kere daha imkansız başarıları, tanklara, uçaklara kafa tutan Çılgın Türkler sahnedeyiz...

Zira vatanımızın ana gövdesi Anadolu'dur, manevi gövdeye sınır olmasa da. Anadolu medeniyetlerin beşiği, zaferlerin ve inancın ana merkeziydi. Allah'tan başkasına boyun eğmeyenlerin, şeytani güçlere esir olmaksızın ölümü tercih edenlerin harmanı olduğu bir kutsal diyardı. Evliyalar ocağı, alimler diyarıydı. Bağrından Murat Hüdavendigarlara, gemileri karada yüzdüren Fatihleri, muhteşem Kanunileri ve Yavuzları çıkaran kahramanlar yatağı, Yunus Emre, Mevlana, Hacı Bektaş Veli gibi velileri yetiştiren nurlu diyardı. İslam'a ve Türkiye'ye saldıranlar, evlatsız yaşanırsa ama dinsiz, vatansız, namussuz yaşanırsa diyen Nene Hatunların, Hasan Tahsinlerin bugün de yaşadığını nereden bileceklerdi? İnsanlık kavramının ruha ait yüce bir değer olduğunu bilemezlerdi. Bilselerdi keşke...

Bir yaz mevsimi temmuz ortasında, ateşte açan çiçekler vardı, vatan ve iman savunmasında. Zira Asım'ın nesli yetişmişti. Mehmet Akif'in hayali gerçek oluyor. İşte çiğnetmedi namusunu demişti. Dün çiğnetmedi namusunu bugün ve gelecekte de çiğnetmeyecek... Ümit Dünderler, Zekai Aksakallılar, Ömer Halisdemirler ve niceleri bu toprakların ebedi Türk vatani olduğunu kulakları sağırlaşanlara duyurmuştu. Toprak uğruna ölen varsa vatandı. Dün binlerce asil insan bunu ispatlamıştı, şimdi de bu yiğitler ispatlıyor ve isimlerini sonsuzluk diyarlarına yazdırıyorlardı. Ne yüce bir şan, ne ala bir şeref...

Şair Arif Nihat Asya, Ebu Leheb ölmedi ya Muhammed, Ebu Cehil kıtalar dolaşılıyor dizeleriyle hakikati dile getiriyordu. Biz de diyoruz ki varsın Ebu Leheb ölmesin, Ebu Cehiller kıtalar, asırlar dolaşsın, korkma. Zira adalet timsali Ömerler de ölmedi, cesaretiyle ölümü korkutan Hamzalar da ölmedi. Fatihler, Kılıçarslanlar, Yavuzlar ve muhteşem Süleymanlar da ölmedi. Bugün vatan ve iman savaşında... İmanla küfrün ezeli mücadelesinde. Devirler değişti, insanlık medenileşti(!) ancak Alamutlar hiç bitmedi. Hem de ne Alamutlar... Eskiye mumla aratan kibir abideleri... Nasıl olmasın? Ebrehe'nin filleri çelik zırhlara bürünmüş. Hasan Sabbah'ın afyonlu fedaileri polis olmuş, asker olmuş, öğretmen olmuş, hakim-savcı olmuş, vali olmuş, vekil olmuş hatta akraba olmuş mümin maskesiyle damarlarımızda akmakta... Olsun. Zira geçmişte ebabillerin koruduğu Kabe'yi, İslam'ı korumak için şimdi Rabb'in ebabillerini gönlünde taşıyan ferasetli "halisler" de iman safında... Rabb'in vaadi hakken, sönen gencecik hayatlar beslerken bu davayı, İslam'ın son kalesi, Osmanlı'nın mirasçısı, insanlığın umudu Anadolu düşmeyecek, İslam'ın nuru sönmeyecektir.

Bu yaz, bir kere da bu vatanın kimin olduğunu öğrendik. Bir kere daha vatan için, din için, iman için toprağın bağrında sıradağlar gibi duranlara şahit olmuştu tarih. Bir kere daha, gül bahçesine girercesine toprağa girenleri gıptayla görmüştü insanlık... Bu millet, Çanakkale'de üstünde güneş batmayan, kudreti muazzam emperyal zihniyeti yenilgiye uğratarak vatanını savunmuştu. Ancak aynı zamanda esaret altındaki toplumlara bir kurtuluş örneği olmuştu. O zaman Allah'tan başka hiçbir gücün yenilmez olmadığını göstererek ilerleyen zamanda birer birer bağımsızlıklarını kazanmalarına vesile olmuştu. Bugün de bir kere daha Allah'tan başka mutlak güç sahibi olmadığını göstererek bütün mazlumlara ümit ışığı saçan bir güneş oldu. Türkiye'nin üstünde bu kadar oyunlar oynanmasının da asıl sebebi budur. Küresel kölelik düzenine toplu karşı çıkışlara yol gösterecek öncü bir hareket oluşudur.

Kara toprağın bağrında sıradağlar gibi duranların hakkı için, bir devri kapatan Fatih Sultan Mehmet için, tarihe gömülse sığmayacak olan Çanakkale destanının kahramanları için, vatan ve iman uğruna can veren nice şehitlerin hakkı için, İslam'ın ve insanlığın istikbali için... Biz de gerektiğinde vazifeye atılmak için, içinde bulunduğumuz şartları düşünmeden vatan, din, iman, istiklal mücadelesine hazır olmalıyız.